

egen Risiko, væltes over paa de forsikringspligtige.

Der er af Forsikringsselskaberne dannet en saakaldt Tarifforening for at fastsætte ensartede Præmier for den lovpligtige Ulykkesforsikring. Staten har ingen Indflydelse paa denne Tarifforenings Fastsættelse af Præmien, og det kunde derfor være en Fare, hvis en stor Del af Selskaberne gik ind i den, men alle de gensidige Selskaber staar udenfor, og saa længe det er Tilfældet, ser jeg ikke nogen særlig stor Fare. Thi det er de gensidige Forsikringsforeninger, der har det store Antal af forsikrede; for Landbrugets Vedkommende, som er det Omraade, hvor jeg er bedst kendt, er de 92 pCt. af Forsikringerne tegnet i gensidige Forsikringsselskaber og derfor til en lavere Præmie end den, der gælder indenfor Aktieselskaberne. Hvis Tarifforeningen griber videre om sig og antager monopolagtige Former, kunde der være Grund til at overveje, om ikke Staten skulde gribe ind og hindre Optrækkeri fra en saadan Sammenslutnings Side; men saa længe vi kan beholde Frikonkurrencen, og saa længe de gensidige Selskaber har saa overvejende Indflydelse, som de har, vil jeg mene, at Staten skal lade være med at blande sig i Forholdet, thi saa vil det regulere sig af sig selv. Jeg er ikke blind for, at der i Konkurrencen mellem Forsikringsselskaberne ved de mange Agenter spildes Penge, som de forsikringspligtige maa betale, men jeg tror alligevel, vi skal lade Forholdet ordne sig ad Frivillighedens Vej.

Der er Grund til at være opmærksom paa de Beløb, som de forskellige Selskaber bruger henholdsvis til Skadeserstatninger og til Administration. Det gælder om at støtte de Selskaber, der anvender mest til Erstatninger og bruger det mindst mulige til Administrationen. Andelsselskaberne og de gensidige Selskaber gaar sikkert den rette Vej. Disse Selskaber har vist sig at være billigere, og de har udbetalt langt større Del af Præmien til Skadeserstatninger end de andre. Der er i den Henseende indenfor de gensidige Selskaber Forskel paa de store gensidige Selskaber, der nærmest bestaar af Mejeriernes og Landbrugets Ulykkesforsikringsselskab og Arbejdsgivernes Ulykkesforsikring, og de mindre gensidige Selskaber; de store Aktieselskaber udbetaler betydeligt mindre end de gensidige Selskaber, og de smaa Aktieselskaber udbetaler endnu langt mindre, men bruger en uforholdsmæssig stor Del af Præmieindtægten til Administration. Den højtærede Socialminister har anerkendt

31 Forsikringsselskaber, saa vidt jeg ved; deraf er de 15 gensidige Selskaber, de 16 drives som Aktieselskaber, og derfor ser jeg foreløbig ingen Fare ved Tarifforeningens Indflydelse.

Hvis man ser paa Præmiernes Anvendelse til Skadeserstatning, kan man faa interessante Tal frem. Nu vil jeg gerne have Lov at sige, at de Tal, jeg fører frem, kan jeg ikke i et og alt garantere for, men jeg tror dog at turde sige, at i det store og hele er det korrekte Tal; de ligger nogle Aar tilbage, idet det ikke har været muligt, for mig i hvert Tilfælde, at faa de sidste Aar med. Tager man Aarene fra 1917—20, og tager man alle de anerkendte Forsikringsselskaber, som kan tegne lovpligtig Forsikring, og de bestaaende Forsikringsforbund med, vil man se, at i Aarene fra 1. April 1917 til 31. Marts 1918 er der af en Præmieindtægt paa 5 250 089 Kr. betalt i Skadesudgift 3 337 292 Kr., altsaa 63,56 pCt. af Præmieindtægten; i Aaret fra 1. April 1918 til 31. Marts 1919 udgør Skadeserstatningerne 55,44 pCt., i 1919—20 60,56 pCt., i 1920—21 48,2 pCt., i 1921—22 58,32 pCt. og i 1922—23 77,78 pCt.

Det er procentvis de Skadeserstatninger, der er udbetalt af Præmien af samtlige Selskaber. Men hvis man gaar det nærmere igennem og ser paa de enkelte Selskaber, faar man ret interessante Ting frem. Jeg vil, som sagt, bemærke, at de Tal, jeg fører frem, har det knebet lidt med, og for nogle af Aarene har jeg maattet regne med, hvad man i Arbejderforsikrings-Raadet har regnet som den Procent, der vilde medgaa, men som paa vedkommende Tidspunkt endnu ikke var fastsat; derfor kan Tallene variere, og derfor tør jeg ikke garantere for, at de er helt paalidelige, men i det store og hele skal de nok passe.

De store gensidige Selskaber har i 3-Aaret fra 1. April 1917—31. Marts 1920 af en Præmieindtægt paa 8 604 798 Kr. udbetalt i Skader 6 049 198 Kr., det er 70,30 pCt., medens de mindre gensidige Selskaber har udbetalt 76,66 pCt. af deres Præmieindtægt i Skader, de store Aktieselskaber har udbetalt 47,15 pCt. i Skader og de mindre Aktieselskaber 31,72 pCt. Man vil altsaa her se, hvilken uhyre Forskel der er paa Forsikringsselskaberne, og navnlig hvilke uhyre store Summer de mindre Aktieselskaber har brugt til deres Administration. Det er ganske vist lidt vanskeligt at se, hvor meget der er brugt til Administration, thi man maa jo gaa ud fra, at de mindre Aktieselskaber ogsaa har henlagt Reservesummer, men det er ikke muligt at faa at vide, hvor